

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wniosła do Rejestru o rejestrację domeny „galileo.eu” jako Domeny Najwyższego Poziomu .eu. Rejestr EURid nie przyjął tego wniosku z uzasadnieniem, że zgłoszona domena została zastrzeżona dla pozwanej.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje się na naruszenie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 874/2004⁽¹⁾. Ponadto twierdzi ona, że zostały naruszone jej prawa, przysługujące jej na mocy art. 2 ust. 2, art. 10 ust. 1 akapit pierwszy i art. 12 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia nr 874/2004.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 874/2004 z dnia 28 kwietnia 2004 r. ustanawiające reguły porządku publicznego dotyczące wprowadzenia w życie i funkcji Domeny Najwyższego Poziomu .eu oraz zasady regulujące rejestrację

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2006 r. — Astex Therapeutics przeciwko OHIM**(Sprawa T-48/06)**

(2006/C 86/78)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Astex Therapeutics Limited (Cambridge, Zjednoczone Królestwo) (*Przedstawiciele:* M. Edenborough, Barrister i R. Harrison, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Protec Health International Limited (Cirencester, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie R 651/2004 — 2 w całości lub — ewentualnie — w części;
- obciążenie wnoszącego sprzeciw kosztami poniesionymi przez zgłaszającą wspólnotowy znak towarowy/skarżącą w związku z niniejszą skargą (jeśli wnoszący sprzeciw przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta) oraz kosztami postępowania odwoławczego przed Izbą Odwoławczą, a także kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu przed Wydziałem Sprzeciwów (w każdym wypadku); stwierdzenie, że Urząd i wnoszący sprzeciw są odpowiedzialni

solidarnie za koszty poniesione przez zgłaszającą wspólnotowy znak towarowy/skarżącą w związku z niniejszą skargą do Sądu Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Astex Technology” dla towarów należących do klasy 5 (produkty farmaceutyczne)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Protec Health International Limited

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy słowny znak towarowy „Astex” dla towarów i usług należących do klas 5 (środki do niszczenia roztoczy żyjących w kurzu) oraz 24 (tkaniny itp.)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2006 r. przez Irlandię przeciwko Komisji**(Sprawa T-50/06)**

(2006/C 86/79)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Irlandia (*przedstawiciele:* D. O'Hagan, pełnomocnik, P. McGarry, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie na mocy art. 230 Traktatu całkowitej lub częściowej nieważności decyzji Komisji C(2005) 4436 wersja ostateczna z dnia 7 grudnia 2005 r., w zakresie, w jakim dotyczy ona stosowanego w Irlandii zwolnienia od podatku akcyzowego od olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo przy produkcji tlenu glinu w regionie Shannon;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W 1970 r. zobowiązano się względem osób wspierających rozwój Aughinish do objęcia zwolnieniem z opłat celnych olejów mineralnych wykorzystywanych jako paliwo przy produkcji tlenku glinu w planowanej wówczas fabryce produkcyjnym w Shannon w Irlandii. Fabryka w Aughinish zaczęła funkcjonować w 1983 r., a władze irlandzkie powiadomiły Komisję o zamiarze wprowadzenia w życie/realizacji zobowiązań dotyczących zwolnienia od podatku akcyzowego. Skarżąca stwierdza, że zgodę na zwolnienie od opodatkowania wyrażono na mocy późniejszych decyzji Rady⁽¹⁾. W roku 2000, Komisja podniosła kwestię pomocy państwa, co doprowadziło do wszczęcia formalnej procedury dochodzenia i ostatecznie, do wydania zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu swej skargi skarżąca wskazuje, że uznając, iż rzeczona pomoc jest pomocą nową, a nie istniejącą, Komisja narusza prawo.

Zdaniem skarżącej, nawet jeżeli pomoc była nowa a jednocześnie istniał obowiązek powiadomienia Komisji o jej realizacji w 1983 r., Komisja przyznaje, że została ona wówczas o niej powiadomiona. Fakt niewydania przez Komisję jakiegokolwiek decyzji w określonym przez nią terminie skutkowało tym, że dana pomoc stała się pomocą istniejącą. Dodatkowo, skarżąca twierdzi, że Komisja w każdym przypadku traktowała tę pomoc jako pomoc istniejącą, a jednoznaczne oświadczenie wydane przez nią w tym względzie w 1992 r. potwierdza, że taka sytuacja miała miejsce.

Ponadto, zgodnie z art. 15 w związku z art. 1 lit. b) pkt iv rozporządzenia nr 659/1999⁽²⁾ ponieważ pomoc istnieje już od ponad dziesięciu lat a odnoszący się do niej okres przedawnienia upłynął, uznaje się ją za pomoc istniejącą, natomiast podjęte przez Komisję procedury dotyczące jej nadzoru/procedury dochodzenia, uznaje się za wadliwe.

W odniesieniu do pierwszego zarzutu, skarżąca twierdzi także, że pomoc była przedmiotem prawnie wiążących zobowiązań, które władze irlandzkie zaciągnęły przed przystąpieniem Irlandii w 1973 r. Z tego właśnie względu, zdaniem skarżącej, pomoc należało uznać za istniejącą.

W następnym zarzucie, skarżąca powołuje się na to, że decyzja narusza zasadę pewności prawa, bowiem jest ona sprzeczna z decyzją Rady przyjętą jednomyślnie na podstawie wniosku Komisji. Decyzja ta jest także bezpośrednio sprzeczna z przepisem art. 8 ust. 5 dyrektywy 92/81/EWG⁽³⁾, dotyczącej zbliżenia stawek podatku akcyzowego od olejów mineralnych, który zobowiązywał Komisję do przedłożenia propozycji w przypadku wystąpienia zakłóceń konkurencji lub niezgodności z rynkiem wewnętrznym, celem uzyskania jednomyślnej zgody Rady.

Ponadto, Komisja naruszyła, przynajmniej w zakresie dotyczącym beneficjenta pomocy, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, gdyż Rada wyraźnie zezwoliła na odstępstwo do dnia 31 grudnia 2006 r.

W końcu, Komisja naruszyła podstawową zasadę prawa oraz nadużyła swoich uprawnień poprzez swoje postępowanie, w tym zwłokę w wydaniu spornej decyzji, mając w szczególności na uwadze, że powiadomiono ją o omawianej pomocy już w 1983 r. Ponadto, Komisja zlekceważyła procedury określone w dyrektywie 92/81/EWG i wydała publiczne oświadczenia w kwestii dopuszczalności wyżej wspomnianego programu pomocy. Zatem, postępując w ten sposób, Komisja nie może w tych okolicznościach nakazać windykacji pomocy.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 92/510/EWG z dnia 19 października 1992 r. zezwalająca Państwom Członkowskim na dalsze stosowanie w odniesieniu do niektórych olejów mineralnych wykorzystywanych do określonych celów obowiązków obniżonych stawek podatku akcyzowego lub zwolnień od opodatkowania z tytułu podatku akcyzowego, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 8 ust. 4 dyrektywy 92/81/EWG (Dz.U. L 316, str. 16) i późniejsze decyzje.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, str. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych (Dz.U. L 316, str. 12).

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2006 r. — UPM-Kymmene przeciwko Komisji

(Sprawa T-53/06)

(2006/C 86/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UPM-Kymmene Oyj (Helsinki, Finlandia) [Przedstawiciele: B. Amory, E. Friedel, F. Bimont, adwokaci]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— częściowe stwierdzenie nieważności decyzji stwierdzającej, że spółka Rosenlew Saint Frères Emballage brała udział w spotkaniach Valveplast na szczeblu europejskim od dnia 18 lipca 1994 r. do dnia 31 stycznia 1999 r. oraz że popełniono jedno ciągłe naruszenie wynikające z krótkotrwałego brania udziału przez spółkę Rosenlew Saint Frères Emballage w spotkaniach Valveplast (od dnia 21 listopada 1997 r. do dnia 26 listopada 1998 r.) oraz z uczestniczenia przez tę spółkę we francuskich spotkaniach dotyczących worków z otworami;